

Hoopvolle berichten

In deze nieuwsbrief een verslag van de reis die voorzitter Gerrit Bunschoten maakte naar onze vrienden in Tanzania. Een verslag vol hoop en goede berichten.

Hun behoeften, onze hulp

5 maart 2020: achtentwintig jaar geleden ging ik voor het eerst naar het Bariadidistrict in Tanzania. Tijdens die trip viel mijn oog op de mooie kleuren in de omslagdoeken van de vrouwen. Mijn oor werd gevangen door het gekwetter van de vele weervogels. Overal ontmoette ik hartelijkheid. De mensen leken te accepteren wat hen overkwam, zelfs de kinderen waren extreem rustig. Voor mij voelde het bijna als de ondraaglijke lichtheid van het bestaan. Tijdens latere reizen had ik dezelfde ervaringen, maar er kwam wel iets bij. De dikke buikjes van de kinderen verraadden de ondervoeding. De leeftijd waarop een deel van de vrienden vertrok van deze aarde was wel heel erg laag. Onze eerste hulp in tijden van honger

werd een feit en ik genoot van de vrolijk lachende en drukke kinderen die met goede voeding net zo actief en lastig werden als onze westerse kinderen.

Aanvankelijk hielpen we alleen bekenden. We vertelden over hygiëne. Maar wat is hygiëne zonder water? We zorgden dus voor waterpompen en voorzagen daarmee en passant ook vele anderen van schoon drinkwater. We zorgden dat er meer kinderen naar school konden en voelden toen ook de noodzaak de scholen te helpen de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren. Voorheen vertikten veel van onze Sukumavrienden het om naar een dokter te gaan als ze ziek waren. Toen de gang naar een dokter of een ziekenhuis uiteindelijk normaler werd, ontstond bij ons ook de behoefte om de kwaliteit van de ziekenhuisjes te verbeteren.

De behoeften van onze vrienden zijn steeds het uitgangspunt geweest voor onze acties en handelingen. Ik ben benieuwd welke nieuwe behoeften we deze reis weer gaan ontdekken. Hoe dan ook weet ik zeker dat we weer samen zullen lachen en genieten van elkaars gezelschap.

Zo veel vooruitgang!

7 maart 2020: ik logeer bij Stephen Nkonya en zijn vrouw Rahabu. In de jaren '90 hebben we Stephens schoolgang betaald tot en met zijn eindexamen vwo. Stephen is nu zelfstandig ondernemer in de lokale mijnbouw. Hij woont in een mooi huis in de buurt van Mwanza. Stephen is onze steun en toeverlaat in Tanzania en een mooi voorbeeld van wat investeren in onderwijs kan betekenen. En Stephen begrijpt ook hoe belangrijk goed onderwijs is, zijn beide dochters zitten dan ook op kostschool in Geita.

's Avonds was ik te gast bij de andere Stephen; Stephen M. en zijn vrouw Pelepetua. Ook zij wonen mooi, ook vlakbij Mwanza. Net als bij het huis van Nkonya is er een zonnepaneel voor de elektriciteit. Door de pijpleidingen van de overheid is er stromend water. En de huizen staan niet rondom een open riool zoals in zijn vorige woonplaats Igoma. Stephens huis is grotendeels betaald door zijn kinderen, die ook via de stichting hun middelbare school hebben afgerond. Investeren in de kinderen komt ook hun omgeving ten goede. Ook

Stephens kleinkinderen gaan naar school. Een van hen gaat naar de internationale school in Mwanza. Met zijn 6 jaar spreekt hij al een behoorlijk mondje Engels. Het diner was bijzonder. Eerst koffie met witbrood en margarine. Daarna spaghetti met wat groenten. Toen ketchup met daarin patat die aan de verdrinkingsdood probeerde te ontsnappen. Vervolgens rijst met kip en ten slotte een banaan.

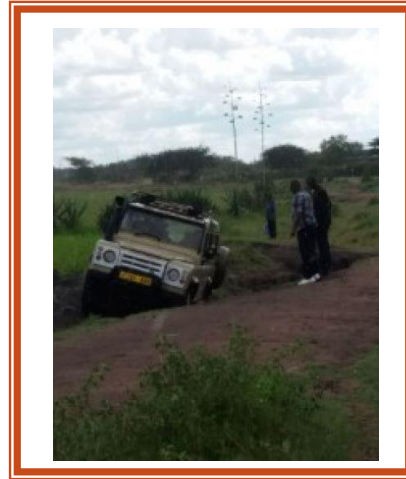
George is een held

8 maart 2020: van 2007 tot 2012 was George manager van de Kilungalunga Farm, een landbouwbedrijf in Lamadi. Maar George wilde meer. Drinkwater moest destijds kilometers verderop in het Victoriemeer gehaald worden. George besloot daarom een waterleidingnet aan te leggen. Water werd uit het Victoriemeer gepompt naar vijf verschillende tanken in het dorp. Daar konden de waterdragers water tappen voor de afgelegen huizen. Ook hebben enkele honderden huizen een eigen leiding van de tank naar hun huis. De mensen betalen een kleine vergoeding voor het onderhoud van het systeem. Sinds 2016 is George counselor van de 'ward'; een bepaalde regio. Zo kan hij nóg meer betekenen voor zijn dorp. Hij bleef zich inzetten voor een goede watervoorziening in Lamadi. Tegen een geplande prijsverhoging van het water door de overheid, kwam de bevolking in het geweer; waarom moest overheidswater duurder zijn dan het water van George? De overheid gaf toe en de bevolking zegevierde. Eind 2020 zijn er

verkiezingen, George maakt een goede kans om het district te gaan vertegenwoordigen in het parlement. Door mensen als George groeit mijn hoop voor dit land. Ik hoop de komende dagen verschillende jongeren een zetje te geven om ook een 'George' te worden.

Dapper doorgaan

10 maart 2020: voor onze Tanzaniaanse vrienden zijn de gevolgen van deze ergste regenval sinds 1961 veel groter

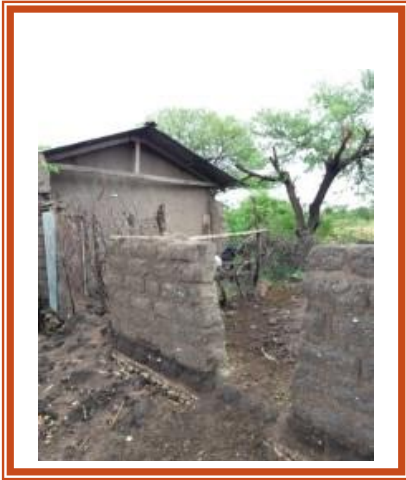
dan ons 'auto-in-de-slootprobleem'. Papaya- en mangobomen overleven de nattigheid niet en hele oogsten zijn verloren gegaan door het vele water. Daardoor is er een nog groter tekort aan betaalbaar voedsel dan anders in deze periode. Ook zijn

veel lemen huisjes (deels) ingestort door water en wind. Het huisje van Sofia is met de grond gelijk gemaakt, bij Pharles en Thabita is de eetkamer ingestort, bij Esther zijn 2 kamers onbewoonbaar geraakt en is het toiletgebouw verdwenen.

Ieder zoekt een eigen oplossing voor zijn probleem. Sofia slaapt bij familie. Pharles en Thabita en hun vijf kinderen slapen gezamenlijk in de overgebleven kamers van het huis. Esther, haar twee zonen, schoondochter en kleinkind wonen nu in de resterende 2 kamers. En het bos doet voorlopig dienst als busstoilet. Ik hoop dat de huizen overeind blijven bij de regens die nog gaan komen. Onze vrienden blijven positief. De koeien van Pharles stonden aan de voorzijde van het pand. In de afgelopen jaren zijn er al drie gestolen.

Nu staan ze op de plek waar eerst de eetkamer was, achter het huis. Minder kans op diefstal!

Op de plek van de omgevallen papayaboom wil George een vijver aanleggen zodat hij vis kan kweken.

Bijna iedereen ziet de nadelen van de modderhuisjes.

Een stenen huis is beter, maar wel duur. Een simpel zelfgebouwd huis met een eetkamer en twee slaapkamers kost aan materiaal ongeveer € 6.000,-. Onbetaalbaar voor een boerengezin dat gemiddeld €50 per maand verdient, zeker nu er voedseltekorten zijn. En lenen bij de bank kan ook al niet.

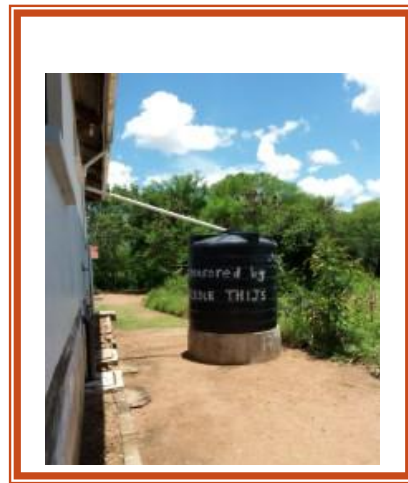
Gezondheidszorg

12 maart 2020: daar is-ie dan: de onvermijdelijke maagdarmprest. Een ontbijt van gekookte aardappel met jus, gebakken banaan, spaghetti, witbrood en pittige masalathee. Gelukkig is de gezondheidszorg in Bariadi sterk verbeterd de laatste tijd.

Bij de Diana dispensary in Ditima lijkt alles op orde. We sponsoren de schoonmaak door Esther. Het gebouw ligt er dan ook prima bij. Door de goten en de tank die gesponsord zijn door Thijs en Gerdie is er in de regenperiode voldoende water.

De verpleegster en de medical assistent hebben hun eigen woning bij de dispensary. De aanvoer van medicijnen gaat goed en nu er elektriciteit is kan er ook 's avonds hulp geboden worden. In de droge periode is water nog een

probleem, omdat de elektrische pomp het al maanden niet doet. De pomp staat achter een hek en niemand heeft de sleutel. We breken het slot open en ontdekken dat de pomp droog draait. We vullen hem met water en binnen een paar

minuten werkt hij weer. Nieuw slot erop, klaar.

Ook de Nyawa dispensary is inmiddels grotendeels op orde. De overheid heeft woord gehouden en de

dispensary opgeknapt. Een voorwaarde voor ons om te gaan helpen met de bouw van het Gilya healthcenter. De dispensary hier wordt bemand door twee verplegers. Samen voorzien de dispensaries in de gezondheidszorg voor ongeveer 15.000 inwoners.

Meer horen en zien? In verband met de coronacrisis hebben we de bijeenkomst waarop u de reis kunt meebeleven tot nader order uitgesteld. Maar wat in het vat zit, verzuurt niet. Wij houden u op de hoogte!

WIJ ZIJN IN BEWEGING VOOR ONZE VRIENDEN IN BARIADI. U OOK?

Ga voor informatie en sponsoring naar
www.vriendenvanbariadi.org

